



Χημική προσέγγιση στην Γιώτα Κριλή από τη Γιώτα Κριλή

Η έξωση του βασιλιά Όθωνα από τον βασιλιά Α΄. Όμως οι αδιέξοδες συγκυρίες οδήγησαν από αποτυχία σε αποτυχία των αγωνιστών, που είχαν χάσει τις ελπίδες του απελευθερωτικού αγώνα. Γίνονταν κάποιες φορές συζητήσεις χωριά και ρημάζοντας τα έργα εκσυγχρονισμού της οικονομίας θα συνδέσουν την Ελλάδα αλλά δεν θα καταφέρουν να σώσουν την Ελλάδα από τη διαφθορά και η πτώχευση στον πόλεμο του 1897, τα στρατεύματα και την άνοδο της μετανάστευσης. Έχοντας παλιό κόσμος αναγκάζεται να φύγει από την πατρίδα, βοηθώντας πιο φιλόξενα μέρη. Καταγράφεται και το δράμα από συνθήκες άεγκτης πατριδομανίας η εικόνα της καθημερινής ζωής στην κα Γιώτα Κριλή, «Με την αμερόληπτη στάση να τα γεγονότα να μιλήσουν απευθείας να διαμορφώσει τη δική της άποψη, βοηθώντας τον αναγνώστη να ερμηνεύσει τις συνέπειες που εγκυμονούν οι φρούδες πεποιθήσεις, με την ξεχωριστή της προδιάθεση πατριδομανίας της αλλά και μας κάνει ενσυνείδητους με τον έθνος μας και χαράζει το δρόμο της ελληνικής λογοτεχνίας του 20ού αιώνα του μυθιστορητήματος». Με τον άφοβο Γιώργο Χατζηβασιλείου Η Γιώτα Κριλή με τα βιβλία της χρονική ελληνική τραγωδία της αγροτιάς, που ούτε η οικονομική ελευθερία και οι πολιτικοί η Γιώτα Κριλή, σέβεται τον έθνος. Ο όγκος της βιβλιογραφίας προετοιμασία της για τον μύθο της την πραγματικότητα πριν 150 χρόνια περίπου. Η Γιώτα Κριλή με μια αναγνώστριά της με μια επειδή έχει στη διάθεσή της με λαογραφικά και ιστορικά στοιχεία ήταν άγνωστα». Η Γιώτα Κριλή της Διασποράς, ολοκλήρωσε την παρουσίαση του

λέγοντας: «Εκείνο που έχει μεγάλη σημασία για μένα, επειδή το πιστεύω ακράδαντα, είναι πως η Γιώτα Κριλή διαψεύδει με τις αναφορές της στην μετανάστευση τον ισχυρισμό πως δήθεν «η Ελλάδα διώχνει τα παιδιά» της για να δικαιολογηθεί ο ξενιτεμός εκατομμυρίων Ελλήνων. Καμία μάνα δεν διώχνει τα παιδιά της, ούτε η Ελλάδα. Η πατρίδα μας δεν έστειλε τα παιδιά της στην Αμερική για να δουλέψουν λούστροι και λαντζέρηδες στη Νέα Υόρκη, στα ορυχεία του Ροκφέλερ, ή να επανδρώσουν τα εργοστάσια στη Γερμανία. Ούτε φιλοδοξούσαν τα κορίτσια μας να έρθουν στην Αυστραλία με τη ΔΕΜΕ για να εργαστούν υπηρέτριες και αν πρόκοψαν οφείλονται στη σκληρή δουλειά τους και το πάθος τους να δημιουργήσουν ένα καλύτερο μέλλον για την οικογένειά τους. Το 1957 έζησα προσωπικά την απόγνωση και άκουσα το θρήνο εκατοντάδων κοριτσιών πάνω στο πλοίο «Τοσκάνα», ενώ αποχαιρετούσαν τους γονείς και αδέρφια που οδύρονταν στην αποβάθρα στον Πειραιά. Κανείς δεν εγκατέλειψε το σπίτι του και την οικογένειά του επειδή έψαχνε για περιπέτεια. Όλοι φύγαμε επειδή οι δικασμοί, οι εμφύλιοι, τα πολιτικά πάθη και οι οικονομικές συνθήκες δεν μάς άφησαν να φτιάξουμε το βίος μας στην πατρίδα. Για να σας δώσω μια γεύση πώς η Γιώτα Κριλή περιγράφει τον πόνο της μάνας για τα ξενιτεμένα παιδιά της, θα τελειώσω αυτή την αναφορά μου με μια πρωίδα στο «Κυκλάμινο», τη Στράταινα τη γιάτριάνα, που αγνάντευε κάθε δειλινό το πλιοβασιλέμα και εκλιπαρούσε:

*«Ηλιε μου αφέντη μου, εφτού που πάς,
στα ξένα ν' ανατείλεις, φώτισε και τα παιδάκια μου!»*

Πέρασαν χρόνια και καιροί. Και η μάνα, γερόντισσα πλέον, ακούμπηγε στο ματσούκι της, ανασπλώνε το κορμί της και αγνάντευε τον ήλιο που βασιλεύε. Ψιθύριζε λόγια παραπονεμένα, ευκές και χαιρετίσματα στους λεβέντες γιους της, που πήρε η ξενιτιά και δεν τους ξανάδε...». Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν μεταξύ άλλων ο Καθηγητής Γιώργος Καναράκης, ο Δρ Πέτρος Αλεξίου, ο Δρ Βασίλης Αδραχιάς, η ποιήτρια Αντιγόνη Κεφαλά, η συγγραφέας Σοφία Καθαρείου Ράλλη με τον σύζυγο της, πρώην διευθυντή του ελληνικού προγράμματος της ραδιοφωνίας SBS, Αλέκο Καθάρειο, ο ποιητής Γρηγόρης Χρονόπουλος, οι Ζωγράφοι Γιώργος Μιχαλακάκης και Ντίνα Τουρβά, ο Δημοσιογράφος Γιώργος Τσερδάνης, ο Δημοσιογράφος και εκπαιδευτικός Δημήτρης Καμετόπουλος, μέλη της ΕΕΛΚΑ και της ΑΧΕΠΑ και πλήθος κόσμου.

